

ԼՈՒՍԱՌՈՐԻՉ

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆ ՄԷՋ

ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆԻ ԿՐԾՆԱԿԱՆ ԱՄՍԱԹԵՐԹ

Է. ՏԱՐԻ, ԹԻՎ 3, Փետրուար 2024

ՄԵԾ ՊԱՀՔԸ ԱՌԻԹ՝
ԻՆՔՆԱՄԱՔՐՄԱՆ

Մեծ Պահոց քառասնօրեայ ճամբորդութեան պիտի մեկնինք: Ինչ պէտք է ընել: Քրիստոս մեզ կը թելադրէ ապաշխարել, «Որովհետեւ Երկնքի Արքայութիւնը մօտեցած է» (Մատթեոս 4:17): Սակայն ինչ կը նշանակէ ապաշխարել: Ապաշխարել կը նշանակէ վերափոխել մեր կեանքը: Կը նշանակէ Քրիստոսի ուսուցումներուն հետեւելով խորանալ մեր «հոգեւոր ես»-ին մէջ, մեր հոգեւոր կեանքը հարստացնելու եւ ըստ այնմ պատրաստելու մեր սրտերը Յարութեան ուրախութեան: Ապաշխարութեան կոչը դարերու խորքէն եկող արձագանք մըն է՝ մարգարէներուն, Յովհաննէս Մկրտիչին եւ թէ՛ մեր Տիրոջ Յիսուսի Քրիստոսի կողմէ մեզի տրուած յստակ պատգամ մըն է՝ անդրադառնալու մեր սխալ արարքներուն, մեր մեղքերուն: Պատգամ մըն է՝ յատկապէս մեզի ուղղած՝ մեղաւորներու եւ տկարներու հեռանալու այն ուղիներէն, որոնք մեզ կը հեռացնեն Աստուծմէ: Եւ մեր նմաններէն: Արդ այդ պատգամին համաձայն պէտք է ընտրել ապաշխարութեան ճամբան, սրտի եւ մտքի շրջադարձ կատարելու դէպի աստուածայինը:

Մեծ Պահքը առիթը կուտայ մեզի ազնւօրէն քննելու մեր կեանքը, թէ որոնք են այն շեղումներն ու սխալները որոնք մեզ կը հեռացնեն ճշմարիտէն՝ Աստուծմէ: Որքանո՞վ սէր, կարեկցանք եւ արդարութիւն կը սերմանենք մեր գործերուն, մեր յարաբերութիւններուն եւ մօտեցումներուն մէջ: Որքանո՞վ կը խնամենք մեր հոգիները եւ կը ծառայենք բարիին եւ մանաւանդ՝ կարիքաւորին: Այս հարցերը ճիշդ ուղղութիւնը կուտան եւ կ'առաջնորդեն մեզ Մեծ Պահոց հոգեւոր ճամբորդութեան: Մէկ խօսքով պահքը թոյլ չի տար յանձնուելու, ընդհակառակը մեզի առիթը կուտայ վերադարձի:

Փորձենք ապահովել մեր հոգեւոր կեանքի աճը, ողորմութեամբ, աղօթքով եւ ծոմապահութեամբ: Սակայն պայմանը հետեւեալն է՝ ինչպէս կը կարդանք Մատթեոս Աւետարանի 6-րդ գլխուն մէջ. «Եթէ ողորմութիւն պիտի ընենք ո՛ր մարդոցմէ՝ փառաւորուելու ակնկալութեամբ, եթէ մեր Տիրոջ հետ սրտբաց եւ անկեղծ պիտի աղօթենք, ո՛ր կեանքներու նման, եւ եթէ ծոմ պիտի պահենք, ո՛ր մարդոց հաճելի ըլլալու համար, այլ քաջ գիտնալով որ անտեսանելի մեր հայրը այս բոլորը կը տեսնէ եւ կը հատուցանէ, կը վարձատրէ մեզ: Մէկ խօսքով պէտք է հրաժարինք այն բոլոր սովորութիւններէն եւ արարքներէն, որոնք կը խոչընդոտեն մեր հոգեւոր աճին. ընդհակառակը պէտք է ընտրենք այն գործերը, այն վերաբերմունքը, այն մօտեցումները, այն կեանքը, որ մեզ աւելի կը մօտեցնէ Աստուծոյ եւ կը խորացնէ մեր կապը Իր հետ:

Արդարեւ արթուն եւ պատրաստ ըլլանք, ինչպէս Պետրոսի նամակին մէջ կը կարդանք. «Որովհետեւ ձեր թշնամին, առիծի պէս մոնչելով կը շրջի եւ կլլելու համար մէկը կը փնտռէ» (Ա. Պետրոս 5:8): Արթուն պէտք է ըլլանք, «հագուի՞նք արդարութեան զօրհը, կապենք ճշմարտութեան գօտին» եւ յարատեւ աղօթելով, ողորմութեան գործերով եւ ծոմապահութեամբ հեռանանք մեր վատ սովորութիւններէն՝ յաղթահարենք մեր ներքին թշնամիին՝ բանսարկու չարին, այն ատեն մեր հոգեւոր պայքարին մէջ կը յաջողինք եւ կը յաղթահարենք ամէն դժուարութիւն: Մէկ խօսքով Քրիստոսի հետ խաչի ճանապարհէն անցնելով, չարչարակից դառնանք Իրեն եւ պատրաստ ըլլանք հասնելու Մեծ Օրուան՝ Յարութեան Արշալոյսին: Հետեւաբար եկէ՛ք հոգեւոր ու անտեսանելի մեր պայքարը շարունակենք եւ աստուածահաճոյ ճանապարհով ընթանանք եւ ապաշխարութեան ճամբով Մեծ Պահքը նկատենք առիթ՝ ԻՆՔՆԱՄԱՔՐՄԱՆ:

ԲԱՐԳԷՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Պահքը հաստատուած է եկեղեցւոյ հայրերուն կողմէ, որպէսզի մենք հոգեպէս աճինք, ներքնապէս բարեւաւորինք եւ մտապէս պատրաստուինք Յիսուս Քրիստոսի Յարութեան տօնը դիմաւորելու:

Պահեցողութեան շրջանը միայն ուսելիքներէ զրկուիլը չէ, այլ ինքնասրբագրութեան շրջան է: Ըլլալու սիրող, համբերատար եւ իրար համար աղօթող:

Ինչպէս երբեմն բժիշկներ որոշ կերակուրներ կամ արարքներ կ'արգիլեն մարդոց, որպէսզի անոնց վնասուած ֆիզիքական տկարութիւնները առողջանան եւ վերաշխուժանան, նոյնպէս նաեւ հոգեւոր բժիշկներ՝ եկեղեցւոյ հայրապետներ եւ վարդապետներ պահեցողութիւնը սահմանած են, որպէսզի հաւատացեալները կարենան աղօթքով եւ ինքնազրկումով իրենց հոգիները բժշկել եւ կատարեալ առողջութեամբ դիմաւորել Յարուցեալ Քրիստոսը:

Մեծ Պահքը կը սկսի Բուն Բարեկենդանի կիրակիին՝ յաջորդող երկուշաբթին: Բուն Բարեկենդանի օրը կը ծախուինք, կ'ուտենք, կը խմենք, դրախտին մէջ Ադամին ու Եային հետ կ'ուրախանանք եւ այդ ուրախութիւնը մեր ետին ձգելով կը փորձենք ըլլալ աւելի համբերատար, ժուժկալ եւ աղօթող եւ այսպէս է, որ կ'ապրինք մեծ պահոց շրջանին:

Գեղեցիկ կերպով մը եկեղեցւոյ Հայրեր Մեծ Պահքի կիրակիները այնպէս մը դասաւորած են, որ ամէն կիրակի տարբեր անտարանական պատմութեան մը ընդմէջէն հաւատացեալներ կարողանան զօրացած ու վերանորոգուած դիմաւորել Ս. Զատիկը:

Բուն Բարեկենդանի դրախտաւայել մթնոլորտէն ետք, մենք ալ Ադամին ու Եային հետ մեր գործած մեղքերուն համար դրախտէն վտարուած պէտք է զգանք, որպէսզի կարենանք Անառակ Որդիին զղջումի ու խղճահարութեան զգացումներով ապաշխարել աշխարհի վայելքներէն եւ դառնալ Հայր Աստուծոյ գիրկը:

Յաջորդ հանգրուանով կը սորվինք մեզի տրուած շնորհները ուրիշներու բարիքներուն համար տնտեսել եւ մեր բոլոր դատերը յանձնել միակ արդար դատաւոր Աստուծոյ, որպէսզի ամէն օր մեր աղօթած «Եկեցէ՛ Արքայութիւն Քո» տողը իրականանայ գալստեան կիրակի օրը:

Մեծ Պահքի ճամբորդութեան՝ Արտաքսման, Անառակի, Տնտեսի, Դատաւորի եւ Գալստեան կիրակիները անցած ըլլալով, մենք ալ Երուսաղէմի մանուկներուն հետ կը դիմաւորենք Յիսուսը, որ յաղթական մուտք գործէ մեր սրտերուն մէջ եւ մաքրագործէ զանոնք:

Աագ Շաբթուան սուրբ օրերուն ընթացքին Պահքի քառասուն օրերու փորձարութիւններէն սորված ըլլալով հոգեպէս զօրացած, Քրիստոսի հետ մենք ալ կը մատնուինք, կանարքուինք, կը չարչարուինք, կը ծաղրուինք, կը խաչուինք, կը թաղուինք, որպէսզի Քրիստոսի հետ այս բոլորէն անցնելով մենք ալ արժանի ըլլանք Իր հետ Յարութիւն առնելու, ուրախանալու եւ Նոր կեանք մը ապրելու:

Հետեւաբար սիրելի ընթերցող, պահեցողութեան այս շրջանը վերասրբագրութեան առիթ մը թող ըլլայ իւրաքանչիւրիս համար, որպէսզի կեանքի նոր էջ մը բանալով անցեալին գործուած մեղքերէն ազատինք եւ ըլլանք օրինակելի քրիստոնէաներ:

Հայր Յակոբ

ՈՍԿԵՂԵՆ ՀԱՄԱՐ

«Ձեր սէրը թող անկեղծ ըլլայ: Ատեցէ՛ք ինչ որ չար է եւ բարիին կառչած մնացէ՛ք» (Հռոմայեցիս 12:9):

“Love must be completely sincere. Hate what is evil, hold on to what is good.” (Romans 12:9)

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐԸ ԿԸ ԽՕՍԻՆ

ՇՆՈՐՀՔՆ ՈՒ ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԵՒ ՄԻԱՅՆ ՏԻՐՈՋ ԿԱՌՉԻԼԸ (ԲԱԺԻՆ Գ.)

«Աստուծոյ խոստումներն ու մարգարէութիւնները կը կապարոյին զանգան փորձութիւններու եւ դառնութիւններու միջոցաւ, եւ բոլոր անոնք, որոնք միայն Տիրոջ կը կառչին՝ կը փրկուին չարին փորձութենէն»:

ՄԷԿ նպատակի վրայ կեդրոնանալ

10.- Սակայն, անկարելի է, որ ոեւէ մարդ ինքզինք փրկէ եւ երկնային սէրը ձեռք ձգէ, եթէ երբեք ինքզինք չօտարացնէ այս աշխարհին պատկանող բոլոր երեւոյթներէն եւ ինքզինք զոհելով՝ Քրիստոսի սէրը չխնդրէ: Աւելին. եթէ ան ինքզինք չմերկացնէ նիւթական բոլոր մտահոգութիւններէն եւ հետաքրքրութիւններէն, որպէսզի ամբողջութեամբ գրաւուի եւ պարապի մէկ եւ միակ նպատակով: Եւ այդ բոլորին մէջ, ան պատուիրաններուն լոյսով ընթանայ, որպէսզի իր բոլոր հետաքրքրութիւններն ու հետապնդումները կեդրոնանան, յայտնաբերելու աննիւթական մտքին էութիւնը եւ գաղտնիքը, թէ հոգին ինչպէս պէտք է զարդարել պատուիրաններով, առաքինութիւններով եւ երկնային զարդերով: Այսինքն՝ Հոգիին զարդարանքներով եւ Քրիստոսի անմեղութեան եւ սրբութեան հաղորդակցութեամբ: Որպէսզի, եթէ ամէն ինչ ուրանայ եւ ձերբագաւտի երկրաւոր ու նիւթական արգելքներէն, ինչպէս նաեւ՝ երկրաւորի սէրէն, սէր՝ հանդէպ ծնողքի, հարազատներու եւ կամ բարեկամներու նկատմամբ, երկրաւոր իշխանութեան, փառքի, պատիւի եւ այլ հարստութիւններու կամ մարմնաւոր ու երկրաւոր երեւոյթներու կառչածութիւն: Իր մտքին հետաքրքրութիւններն ու զբաղմունքները կեդրոնացնելով՝ կարենայ ամբողջապէս յոյսով եւ ակնկալութեամբ սպասել Հոգիին իր վրայ հանգչելուն, ինչպէս Տէրը կ'ըսէ. «Եւ ձեր համբերութեամբ պիտի փրկէք ձեր հոգիները» (Ղկ 21.19), նաեւ «Դուք նախ խնդրեցէք որ Աստուծոյ արքայութիւնը գայ. եւ Աստուած այդ բոլորը անելիով պիտի տայ ձեզի» (Մտ 6-38):

11.- Այն մարդը, որ յարատեւ գիտակցութեամբ կը ջանայ ու կ'աշխատի, միշտ զգաստ կ'աղօթէ եւ հնազանդութիւն կը ցուցաբերէ աստուածային գործերուն

մէջ, այդպիսին միայն կրնայ ազատիլ չար սատանաներուն խաւարէն:

Միայն Աստուծոյ կառչիլ

Միտքը, որ անհոգ չի գտնուիր ինքնաքննութեան եւ զԱստուած խնդրելու աշխատանքին մէջ, կը փրկէ իր անձը, որ ցանկութիւններով կորստած էր: Այդպիսին կը փռկէ իր անձը՝ ինքզինք որպէս Տիրոջ սիրոյն գերի ընծայելով, ամենայն նախանծախնդրութեամբ, զօրութեամբ եւ կառչելով միայն մեր երկնաւոր Հօր, ինչպէս որ գրուած է. «Բոլոր մտքերը գերելով՝ Քրիստոսի հնազանդութեան կը բերենք» (Բ. Կր 10.5): Որպէսզի նման ջանասիրութեամբ, կարօտով եւ խնդրանքով միտքը «Կարենայ Տիրոջ հետ մէկ հոգի ըլլալ» (Ա-Կը 6.17): Այս է ահա Քրիստոսի պարգեւն ու շնորհքը, որոնք ամէն տեսակ բարի գործեր կատարելու պատրաստ հոգիի անօթին մէջ կը հանգչին: Եւ հոգին ալ իր ազատ ընտրութեամբ ու յօժարակամութեամբ հեռու կը փախչի աշխարհային մոլորեցուցիչ հրապոյրներէն, փառքէն, պատիւէն, մարմնաւոր ցանկութիւններէն, ինչպէս նաեւ՝ մեղաւորներու եւ զԱստուած ծաղրողներու ընկերակցութենէն:

12.- Երբ անձ մը ինքզինք ամբողջապէս Տիրոջ կը յանձնէ, միայն անոր կը կառչի, անոր կամքին համաձայն կ'ընթանայ եւ Քրիստոսի Սուրբ Հոգիին անհրաժեշտ պատիւը կ'ընծայէ, այն Հոգիին՝ որ իր վրայ եկաւ ու հանգչեցաւ: Այն ատեն միայն այդպիսին արժանի կը համարուի անոր հետ մէկ հոգի եւ մէկ էութիւն ըլլալու, ինչպէս առաքեալը կ'ըսէ. «Ով որ Տիրոջ միանայ՝ անոր հետ մէկ հոգի կ'ըլլայ» (Ա. Կր 6.17): Բայց երբ մարդ ինքզինք այս աշխարհի մտահոգութիւններուն յանձնէ, երկրաւոր ու նիւթական փառք, պատիւ ու անուն հետապնդէ եւ մուրայ, ինքզինք երկրաւոր մտածումներու

գերին դարձնէ եւ կամ երկրաւոր ու նիւթական որեւէ շոշափելի գանձի, այդպիսին, եթէ նոյնիսկ ցանկալ ազատագրուիլ, փրկուիլ ու փախչիլ ցանկութիւններու խաւարէն, որոնցմով կալանաւորած են զինք չարին զօրութիւնները, բնաւ չի կրնար փախչիլ: Եւ հիմնական պատճառն ալ անոր չարին գործերը սիրելն է, ինչպէս նաեւ՝ ամբողջապէս եւ կատարելապէս զանոնք չատելը:

13.- Այդ պատճառով ալ անխախտ հաւատքով եւ անվարան սրտով պէտք է մենք մեզ Տիրոջ գալուստին պատրաստենք, անոր հետեւորդները ըլլանք եւ կատարենք ամէն ինչ՝ որ ան կ'ուզէ եւ «չմոռնանք գործադրել իր հրահանգները» (Սղ 103.18): Ուստի, կատարելապէս մեր անձերը անջատենք եւ հեռացնենք աշխարհասիրութենէն եւ փոխարէնը՝ միայն Տիրոջ կապենք: Որպէսզի ինք միայն ըլլայ մեր միտքը զբաղեցնողը, մտահոգութիւնն ու միակ փափաքը: Իսկ եթէ կարգ մը մարմնաւոր աշխատանքներու կարիքը ունինք, աշխատանքներ՝ որոնք պարտականութեան եւ Աստուծոյ հնազանդութեան համար տրուած են մեզի, նոյնիսկ այդ պարագաներուն, թոյլ չտանք, որ մեր միտքը հեռանայ Աստուծոյ սէրէն, անոր կարօտէն ու զինք խնդրելէն: Եւ եթէ այս ձեւով միշտ զգաստ եւ արթուն սրտով ջանանք ու աշխատինք ուղիղ մտադրութեամբ քալել արդարութեան ճանապարհէն, ապա անվարան կը ստանանք իր Հոգիին խոստումը եւ շնորհքով կը փրկուինք խաարին կորուսիչ ցանկութիւններէն, եւ այն ատեն արժանի կ'ըլլանք յաւիտենական թագաւորութեան եւ Քրիստոսի հետ անվախճան կեանքը վայելելու փառքին՝ փառաւորելով Հայրը, Որդին եւ Սուրբ Հոգին, յաւիտեանէ մինչեւ յաւիտեան: Ամէն:

Մեծն Սուրբ Մակար (Վերջ)

GREAT LENT

Saint Augustine of Hippo:

“Fasting cleanses the soul, raises the mind, subjects one’s flesh to the spirit, renders the heart contrite and humble, scatters the clouds of concupiscence, quenches the fire of lust, and kindles the true light of chastity.”

Saint Clement of Alexandria:

“As the limbs are governed by the commands of the head, so is bodily service guided by spiritual command... Therefore, let us not be children in understanding: ‘Brethren, be not children in understanding,’ says the Apostle. The way of children is deceitful. For boys are unstable and changeable, so as to say sometimes what is true, at other times what is false.”

Saint Ignatius of Antioch:

“A Christian is not his own master; he belongs to Christ. Let us then serve Christ, recognizing that we are in his service. We are not our own; we have given a price for ourselves. Our freedom has been bought at a great price.”

Saint Irenaeus of Lyons:

“The business of fasting consists not merely in abstinence from food, but in withdrawing from sinful practices. Since our bodies have been endowed with reason, they are our servants, not our masters. By fasting, we recover what we have lost by intemperance.”

Saint Athanasius:

“Fasting is the weapon of protection against demons. Our Guardian Angels are clothed with the armour of fasting.”

Saint Basil the Great:

“As physicians have more regard to diet than to medicines; so, with a view to the cure of the soul, rather than to those methods which are external, let us especially apply fasting.”

ԱՌԱԿՍ ԶԻՆՉ ՅՈՒՑԱՆԷ...

ԽՆԽՈՒՆԶԻՆ ԶԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆԸ

Մէկը խխունջը կ'աղաչէր ըսելով.

- Դուրս եկուր որ այլազան ձեւերով պատուեմ քեզ:

Խխունջը կ'ըսէ.

- Մէկը տեսած չէ ուրիշներու հանդէպ պատուասէր ըլլալդ, ինչպէս ինծի հանդէպ պիտի ըլլաս: Այդպէս չէ, դուն իմ արեան կը ցանկաս: Եւ դուրս չելլելով, զգուշութեամբ կ'ազատի անկէ:

Այս առակը կը զգուշացնէ մեզ, որ այլազգիներու խաբէութեան չհաւաքանք, նկատի ունենալով անոնց անցեալի խաբէութիւնը ուրիշներու նկատմամբ: Որովհետեւ անոնք ոչ թէ կը պատուեն այլ քրիստոնեաներու արեան եւ սպաջուածքներուն կը ցանկան:

ՄԽԻԹԱՐ ԳՕՇ

ՄԻՄԵՈՆ ԾԵՐՈՒՆԻՆ ԵՒ ԱՆՆԱ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒՀԻՆ

Մարիամն ու Յովսէփը Յիսուսի ծնունդէն յետոյ զինք Երուսաղէմի տաճար տարին: Հոն, Սիմէոն անունով Աստուծոյ հաւատարիմ ծերունի մարդ մը կար: Ան գիտէր, որ Յիսուս բոլոր մարդոց փրկիչն է, եւ երկար տարիներ սպասեր էր Յիսուսի ծնելուն: Երբ տեսաւ, շատ ուրախացաւ գրկեց Յիսուսը եւ ըսաւ.

- Ով Աստուած, հիմա հանգիստ կրնամ մեռնիլ: Տաճարին մէջ կը ծառայէր նաեւ Աննա անունով բարեպաշտ կին մը: Երբ տեսաւ

Յիսուսը, ըսաւ.

- Ասկա Աստուծոյ Որդին է՝ աշխարհի Փրկիչը:

ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՀԱՅՈՅ ԹԵՄԻ
ԿԻՐԱԿՆՕՐԵԱՅ ԴՊՐՈՑԻ ԱՇԱԿԵՐՏԻՆ
ԳՐՔՈՅԿԸ

ՓԱԿԵԱԼ ԽՈՐԱՆ

Բուն Բարեկենդանը կանխող Շաբաթ երեկոյեան խորանին վարագոյրը կը գոցուի եւ միանգամայն ծիսակարգի փոփոխութիւն տեղի կ'ունենայ:

Ս. Սեղանը կ'առանձնանայ հաւատացեալներու տեսողութենէն եւ Ս. Աւետարանը սեւ քօղով կը պարուրուի: Տէրունի եւ սուրբերու ոգեկոչումները տեղի կու տան զղջումի, ներհայեցողական կեանքի եւ ապաշխարութեան աղօթքներուն ու շարականներուն:

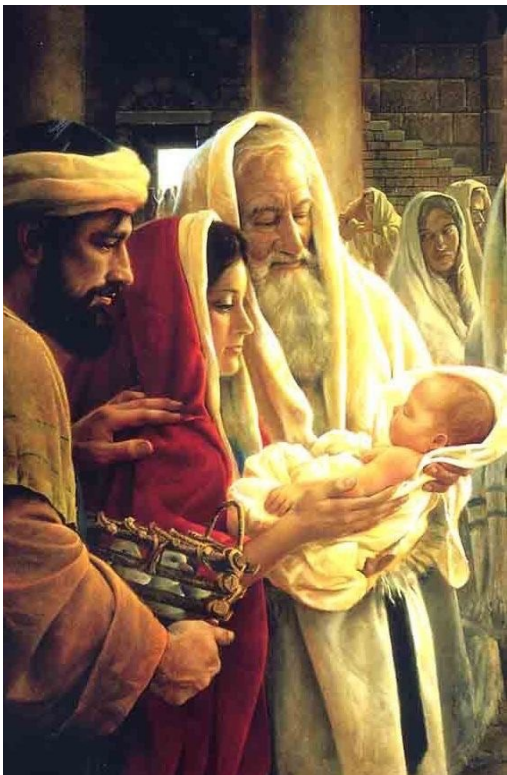
Նախաձնողներու մեղքը ժառանգած մարդը, եկեղեցւոյ յարկէն ներս ինքզինք դէմ յանդիման կը գտնէ աստուածային սիրոյ եւ գութի հայրական կեցուածքին եւ զղջումն ու ապաշխարութիւնը կը դառնան գրաւական մեր մեղքերու ներման եւ քաւութեան:

Մեծ Պահքի շրջանն է այս, որ 48 օրերու տեսողութեամբ կը ներկայանայ մեզի:

Մեծ Պահոց առաջին օրը մեր ժողովուրդին կողմէ կոչուած է փակեալ Խորան, որովհետեւ եկեղեցւոյ վարագոյրը գոց է եւ Ս. Սեղանը ծածկուած հաւատացեալներու տեսողութենէն:

Խորանին փակուիլը հրաւեր է, որ մեր հոգիներուն եւ սրտերուն վարագոյրները փակենք արտաքին աշխարհին եւ վայելքներուն առջեւ, եւ զրկանքով ու ներհայեցողական կեանքով որոնենք նոր կեանքի մը արշալոյսը, որ հրաշափառ Ս. Յարութեամբ պիտի ծագի մեր կեանքին մէջ:

ՏԵԱՌԸՆԴԱՌԱՋ

«Այժմ, ղվ Տէր, համաձայն քու խոստումիդ՝
ձգէ որ ծառադ խաղաղութեամբ մեռնի.
որովհետեւ աչքերովս տեսայ Փրկիչը»:
(Ղկ. Բ. 29)

Յիսուսի քառասնօրեայ տաճար ընծայման տօնն է Տեառնընդառաջը: Օրմանեան Սրբազան բառը ստուգաբանած է, ըսելով. - Ելանել ընդ առաջ Տեառն, Տիրոջ ընդառաջ երթալ, Տիրոջ այցի երթալ: Իսկ անցեալի ժողովրդային խօսակցութեան մէջ կ'ըսուէր՝ Տէրնտես, այսինքն Տիրոջ տեսութեան երթալ:

Ինչ էր առիթը այս այցելութեան:

Ղուկաս Աւետարանիչ հետեւեալ տեղեկութիւնը կու տայ. «Յովսէփն ու Մարիամը մանուկը Երուսաղէմ տարին Տիրոջ ընծայելու համար, որովհետեւ Տիրոջ Օրէնքին մէջ գրուած է.- Տիրոջ պէտք է նուիրուի ամէն արու զաւակ, որ մօրը

առաջին զաւակն է. ինչպէս նաեւ Տիրոջ Օրէնքին համաձայն զոհ մատուցանելու՝ զոյգ մը տատրակ կամ աղանիի երկու ծագ » (Ղկ 2.22-24):

Ահաասիկ վերոյիշեալ օրէնքին համաձայն էր, որ Յովսէփ ու Մարիամ Յիսուսը տաճարին ընծայեցին:

Ընծայման այս Խորհուրդին մէջ, անշուշտ թէ հրեական ասանդութեան գործադրութիւնը կար, բայց հիմնական եւ կարեւոր դէպքը՝ ինչ որ տաճարին մէջ պատահեցաւ, Սիմոն ծերունիի Յիսուս մանուկի ապագայի մարգարէութիւնն էր:

Ինչպէս կ'ըսէ Սրբազան Աւետարանիչը. - «Սիմոն իր գիրկը առաւ փոքրիկը եւ գոհաբանեց զԱստուած, ըսելով. - Այժմ ղվ Տէր, համաձայն քու խոստումիդ՝ ձգէ, որ ծառադ խաղաղութեամբ մեռնի որովհետեւ աչքերովս տեսայ Փրկիչը, որ դրկեցիր բոլոր ժողովուրդներուն, որպէս լոյս՝ հեթանոսները լուսատրելու եւ քու ժողովուրդիդ՝ Իսրայէլի փառքը ըլլալու», (Ղկ 2.28- 32):

Քրիստոս որպէս յաւերժական Լոյս՝ աշխարհ եկաւ եւ որպէս Լոյս՝ աստուածային իր առաքելութիւնը կատարեց:

Ահա թէ ինչու 13 Փետրուարի երեկոյեան՝ Տեառնընդառաջի նախատօնակին, եկեղեցւոյ Մայր Խորանի կանթեղէն ստացուած լոյսը կը բաշխուի ժողովուրդին, եւ հաւատացեալներ այդ լոյսը վառած մոմերով տուն կը տանին:

Նոյն լոյսով կը բռնկեցնեն նաեւ խարոյկը, ինչ որ ասանդութեամբ մեզի փոխանցուած սովորութիւն մըն է:

Ոմանք զայն կը նկատեն հեթանոսութենէ փոխանցուած տօնի մը մնացորդացը:

ՎԷՄՔԱՐ

Վէմքարը, Սրբալոյս Միւռնոսով օծուած այն մարմարեայ քարն է, որ եկեղեցւոյ չգոյութեան պարագային, կարելի է զայն սրահի մը մէջ, սեղանի մը վրայ դնել եւ Ս. Պատարագ մատուցանել:

Վէմքարին վրայ պէտք է քանդակուած ըլլայ Սուրբ Իսաչը:

Վէմքարի գործածութիւնը յատկապէս ընդհանրացած էր գաղթականութեան օրերուն, երբ պարզ հաւաքատեղիներուն մէջ կը կատարուէին Ս. Պատարագները:

Իսկ այսօր, գրեթէ մեր բոլոր գաղութներուն մէջ օծեալ եկեղեցիներ ունինք, օծեալ Սուրբ Սեղաններով:

Այսուամենայնիւ, առաջնորդարաններ եւ եկեղեցիներ իրենց տրամադրութեան տակ պէտք է ունենան վէմքար մը, անակնկալ պարագաներուն գործածելու համար:

Այստեղ պէտք է արձանագրել, որ երբ եկեղեցւոյ Սուրբ Սեղանը տախտակաշէն է, վէմքարը անպայմանօրէն անոր կեդրոնը պէտք է դրուած ըլլայ, որպէսզի պատարագիչ եկեղեցականը Սուրբ Սկիիը անոր վրայ հանգչեցնելով կատարէ Սուրբ Պատարագը:

ԱՂՕԹՔ ՍՈՒՐԲ ԵՓՐԵՄ ԽՈՒՐԻ ԱՍՈՐԻԷՆ

Սեղանչեցի եզի դէմ, Տէր, մեղանչեցի, որովհետեւ յանցապարտ գտնուեցայ պատուիրաններուդ: Կեանքի լոյսէն ելլելով՝ մեղքի խաւարին մէջ մտայ. աղտեղութեանց ցանկալով՝ քու սէրէդ հեռացայ. չարէն բռնուեցայ եւ կորստեան որդի եղայ: Ողորմէ ինծի բազմամեղիս, Բարերար, որովհետեւ միայն Դուն մարդասէր ես:

Քեզի ապաւինեցայ, Տէր, որ մեղաւորներու քաւարան ես, բարիի՝ շտեմարան, փախչողիս՝ ապաստանարան, թշնամիս ըրէ փախստական: Ո՛չ ոք ունիմ անծիս պահապան: Փրկէ վտանգէ, ազատէ որոգայթներէ, եւ արժանացուր զիս յաւիտենական լոյսի որդիդ ըլլալու:

Ողորմէ ինծի, կեանքի Տէր, մեղքերուս քաւիչ եւ խնդրանքներուս կատարիչ, կապանքներէ արծակող, պարգեններ բաշխող, եւ շնորհքներ տուող:

Տէր, լսէ աղաչանքս եւ ընդունէ պաղատանքս: Քաւէ յանցանքներս եւ կատարէ խնդրանքներս. արծակէ կապանքներս եւ բժշկէ հոգիս. առողջացուր մարմինս եւ ուղղէ ճամբաս: Փութացուր զիս որպէսզի սուրբերուդ օթեանը ժամանեմ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆՉԻՆ ԿԱՆՈՒՇ

ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ ԵՒ ՈՉ-ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ ԳԻՐՔԵՐ

Աստուածաշունչը գիրքերու ամբողջութիւն մըն է: Երբ եւ ինչպէս այս գիրքերը իրարու քով եկան, կազմելու համար մէկ ամբողջութիւն, եւ ղվ իրարու քով բերաւ զանոնք: Հարցումը կարեւոր է, որովհետեւ այդ գիրքերը, գրուած մէկ առ մէկ, պատմական բաւական երկար ժամանակաշրջանի մը վրայ, որ չուրջ 1500 տարիներ կ'ընդգրկէ, պատահականօրէն իրարու քով եկած չեն: Անոնց մէկտեղումը արդիւնք է ընտրութեան մը, որ կատարուած է որոշակի սկզբունքի մը հիման վրայ, Աստուծոյ ժողովուրդին առաջնորդութեան կոչուած անձերուն համախումբ որոշումով:

Կը բաւէ կարդալ նոյնինքն Աստուածաշունչը, տեսնելու համար, թէ անցեալին եբրայեցի ժողովուրդին հոգեւոր թէ ընկերային-քաղաքական կեանքի զանազան երեսները միայն մէկ արձանագրութիւն չեն ունեցած, այլ գրի առնուած են բազմաթիւ կերպերով: Այսպէս, օրինակ.

1.- Աստուածաշունչը կը յիշատակէ, որ Եգիպտոսէն ելլող եբրայեցիները ամորհացիներուն դէմ բազմաթիւ պատերազմներ մղեցին ու յաղթանակներ տարին, եւ այդ բոլորը արձանագրուած են «Տիրոջ պատերազմներու գիրքին մէջ» (Թ. 21.14):

2.- Յեսուի գիրքին մէջ, Գաբաւոնի նշանաւոր պատերազմին առիթով կը կարդանք. «Միթէ ասիկա Ուղիղին գիրքին մէջ գրուած չէ» (Յես 10.13: Հմմտ Բ. Թգ 1.18):

3.- Թագաւորաց Գ. գիրքին մէջ, Սողոմոնի պատմութեան աւարտին կը կարդանք. «Եւ Սողոմոնի մնացորդ պատմութիւնը եւ անոր բոլոր ըրածները եւ անոր իմաստութիւնը՝ ահա Սողոմոնի պատմութեան գիրքին մէջ գրուած են» (Գ. Թգ 11.41):

4.- Նոյն գիրքին մէջ, Սողոմոնի թագաւորութիւնը երկուքի բաժնող Երոբոամի համար կը կարդանք. «Եւ Երոբոամի մնացորդ պատմութիւնը... ահա Իսրայէլի թագաւորներուն Յիշատակաց գիրքին մէջ գրուած է» (Գ. Թգ 14.19):

5.- Սողոմոնի որդիին՝ Ռոբոամի կեանքի աւարտին, նոյն գիրքը կը վկայէ. «Եւ Ռոբոամի մնացորդ պատմութիւնը եւ անոր բոլոր ըրածները ահա Յուդայի թագաւորներուն Յիշատակաց գիրքին մէջ գրուած են» (Գ. Թգ 14.29):

6.- Եհովայի պաշտամունքը վերահաստատող եւ տաճարը բարեկարգող Եոսիա («Յովսիա») բարեպաշտ թագաւորին մահուան առիթով կը կարդանք, թէ «Երեմիա [մարգարէ] Եոսիայի վրայ ողբ ըսաւ, եւ բոլոր երգեցողները, այր ու կին, մինչեւ այսօր իրենց ողբերուն մէջ կը յիշեն Եոսիան, եւ այդ ողբերը երգելու սովորութիւնը մտցուցին Իսրայէլի մէջ. եւ ահա [անոնք] ողբերու [գիրքին] մէջ գրուած են» (Բ. Մն 35.25), ելին:

Այսպէս, Աստուածաշունչը այժմ մեզի անձանօթ գիրքեր կը յիշատակէ (տե՛ս նաեւ Ա. Մն 29.29: Բ. Մն 12.15, 20.34. Եզր 4.15: Եսթ 2.23, 9.32), որոնք թէպէտ Աստուծոյ ժողովուրդին պատմութեան աղբիւրներն են, բայց Աստուածաշունչին մաս չեն կազմած եւ չեն կազմեր:

Յստակ կը դառնայ, որ սկիզբէն իսկ կար գատորոշումը «աստուածաշունչ» գիրքերուն եւ ոչ-աստուածաշունչ գիրքերու: Ամէն գրուած բան աստուածաշունչ չէր նկատուեր, նոյնիսկ եթէ անիկա կը խօսէր «Տիրոջ պատերազմներուն» մասին, կամ կը պատմէր Տիրոջ ծառային՝ Յեսուի մասին:

ԶԱՐԵՀ ԱՐՔ. ԱԶՆԱԽՈՐԵԱՆ
(ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼԻ 2)

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ

Ո՞վ է Աստուած:

Ինչպէս որ տեսանք Հաւատամքի մէջ, Աստուած է բոլոր տիեզերքին արարիչը, եւ Տէր Յիսուս-Քրիստոսով յայտնուած եւ բացատրուած Հայրը:

Ո՞ր է Աստուած:

Աստուած մարդոց պէս մարմնաւոր էակ մը չէ, որ տեղ ունենայ: Հոգի՛ է Ան եւ ամենուրեք, այսինքն՝ ամէն տեղ:

Ինչ ըսել է աստուածաշաշտութիւն:

Աստուածաշաշտութիւն կը նշանակէ պաշտել զԱստուած, ծառայել Աստուծոյ: Մարդիկ կը ծառայեն Աստուծոյ երբ կը սիրեն զայն իրենց բոլոր հոգիով եւ կը պահեն աստուծային պատուիրանքը եւ կ'աղօթեն անոր:

Ինչո՞ւ համար աստուածապաշտ պիտի ըլլանք:

Որովհետեւ Աստուած մեր արարիչն է. մեր վայելած բոլոր բարիքները ան կու տայ մեզի. ան սիրեց մեզ եւ միշտ կը սիրէ:

Աստուած ինչպէ՞ս կը սիրէ մեզ:

Սուրբ Աւետարանի մէջ կը կարդանք. Աստուած այնքան սիրեց աշխարհը (մարդկութիւնը), որ նոյնիսկ իր Միածին Որդին տուաւ անոր համար (Յի 3.16), այսինքն Տէր Յիսուս-Քրիստոսը, որ յայտնեց մարդոց, թէ ո՞վ է Աստուած եւ թէ ինչպէս պէտք է աղօթել իրեն:

Աստուած կը տեսնուի:

Ո՛չ: Քանի որ Աստուած հոգի է, չի տեսնուիր մարմնի աչքերով. բայց կը տեսնուի կամ կը յայտնուի մաքուր սիրտ ունեցողներուն: Սուրբ Աւետարանը կ'ըսէ. «Երանի՛ անոնց որ մաքուր սիրտ ունին. որովհետեւ անոնք զԱստուած պիտի տեսնեն» (Մտ 5.8):

Աստուած ուրիշ կերպով ալ կը տեսնուի:

Այո՛: Մեր Տէրը կ'ըսէ. «Ան որ գիտեսաւ, Հայրը տեսաւ» (Յի 14.9): Այսինքն անոնք որ կը սիրեն Տէր Յիսուսը եւ կ'ապրին անոր կեանքը, անոնք կը տեսնեն զԱստուած:

Աստուած ինչ ստորոգելիներով նկարագրուած է Աւետարանի մէջ:

Աստուած ամէնէն բարձր կատարելութիւնն է. ասոր համար է որ Տէրն մեր ըսաւ. «Կտարեալ եղէք ձեր երկնաւոր Հօր պէս» (Մտ 5.48):

Աստուած բարի է (Ղկ 18.9):

Աստուած ճշմարիտ է (Յի 17.3):

Աստուած սէր է (Ա. Յի 4.8):

Այս կատարեալ, բարի ճշմարիտ, սէր եւ այլն, ստորոգելիները (կամ յատկանիշները), ինչ նշանակութիւն ունին մեր գործնական կեանքին մէջ:

Մարդ ստեղծուած է աստուծային դէմքով. հետեւաբար, պահելու համար իր աստուծային նկարագիրը, մարդ պէտք է աշխատի ըլլալ միշտ կատարեալ, բարի, ճշմարիտ եւ սիրով զեղուն:

Ո՞րն է այս բոլոր ստորոգելիներուն հիմը:

Սէրը: Անկեղծ սէր ունեցող քրիստոնեան կ'ըլլայ բարի, ճշմարիտ եւ կատարեալ:

Սիրոյ մասին ինչե՞ր ըսաւ մեր Տէրը:

Սիրեցէք զիրար, ձեր անձին պէս, նոյնիսկ սիրեցէք ձեր թշնամիները (Մտ 5, Մր 12, Ղկ 6): Նոր պատուիրան մը կու տամ ձեզի, որ սիրէք զիրար. ինչպէս որ ես սիրեցի ձեզ, դուք ալ այնպէս սիրեցէք զիրար (Յի 13.34):

Կրնանք ըսել, թէ ամբողջ Նոր Կտակարանի բարոյականը հիմնուած է սիրոյ վրայ: Յովհաննու Աւետարանը եւ Թուղթը, ինչպէս նաեւ Ա. կորնթացիներուն 13-րդ գլուխը շատ կարեւոր են քրիստոնէական սիրոյ արժէքը հասկնելու համար:

Մարդիկ արդէն չեն սիրեր զիրար:

Մարդիկ անշուշտ կը սիրեն զիրար, եւ կը սիրեն նաեւ ուրիշ շատ բաներ. սակայն այս սէրը հիմնուած է շահու կամ պէտքի կամ հաճոյքի վրայ:

Աստուծային սէրը, որուն վրայ է խօսքը, շահախնդրական չէ: Քրիստոնեաներ այս սիրով սիրելու են զիրար, որպէսզի կատարեալ ըլլան իրենց երկնաւոր Հօր նման:

Կարելի՞ է այս աշխարհի մէջ, որ չարիքներով լի է, աստուծային սիրով սիրել զիրար:

Այս աշխարհը աւելի բարիքներով լի է քան թէ չարիքներով: Մարդիկ են որ կը մշակեն չարիքները, քանզի չեն սիրեր զիրար աստուծային սիրով: Շահ, նախանձ, ցանկութիւններ, եւ այլն, մէկ խօսքով, չափազանց եսապաշտութիւն, բարիքները կը փոխեն չարիքի:

Ինչ պէտք է ըլլայ ուրեմն քրիստոնեաներուն պարտականութիւնը այս աշխարհի մէջ:

Քրիստոնեաներուն պարտականութիւնը պիտի ըլլայ չտարուիլ աշխարհային չարիքներու հոսանքէն: Մեծ եւ լուրջ աշխատանք կը պահանջէ ասիկա. եւ արդէն ասոր մէջ է քրիստոնեայ մարդու քաջութիւնը կամ առաքինութիւնը: Եթէ աշխարհը մուօ է, քրիստոնեան պիտի լուսաւորէ զայն ճրագի մը նման. եթէ աշխարհը անհամ է, քրիստոնեան է որ պիտի համեմէ զայն աղի պէս: Այսպէս պատուիրեց Տէրը իր աշակերտներուն եւ բոլոր իրեն հետեւողներուն (Մտ 5.13-16):

Վերջապէս քրիստոնեաներ այնպէս ապրելու են իրենց հաւատքին կեանքը, որ քրիստոնէական վարդապետութիւնը փառաւորուի (Տիտոս 2.10):

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ
ԲԱՐԳԷՆ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ

ՏՕՆԱՅՈՅՑ - ՓԵՏՐՈՒԱՐ

Եշ. 1 Փետրուար – Տօն Սրբոց Ոսկեանց Քահանայիցն:

Ուրբ. 2 Փետրուար – Պահք:

Շբթ. 3 Փետրուար – Տօն Սրբոյն Իսահակայ Պարթեւի Հայրապետին մերոյ:

Կիր. 4 Փետրուար – Լուռ Օր:

Բշ. 5 Փետրուար – Տօն Սրբոցն՝ Մարկոսի Եպիսկոպոսին, Պիոնի Քահանային, Կիւրղի եւ Բենիամինի Սարկաւագացն, եւ վկայիցն Աբղիմսեհի, Որմզդանայ եւ Սայենի:

6 Փետրուար – Տօն Սրբոց Ղետնդեանց Քահանայիցն:

Ղշ. 7 Փետրուար – Պահք:

Եշ. 8 Փետրուար – ՏՕՆ ՍՐԲՈՅ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ԶՕՐԱՎԱՐԱՑՆ ՄԵՐՈՅ, հազար երեսուն եւ վեց վկայիցն, որք կատարեցան 'ի մեծի պատերազմին:

Ուրբ. 9 Փետրուար – Պահք:

Շբթ. 10 Փետրուար – Տօն Կոստանդնուպոլսոյ Ա. Ժողովոյն հարիւր եւ յիսուն հայրապետացն:

Կիր. 11 Փետրուար – Ա. Քառասնորդաց: ԲՈՒՆ ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ:

Բշ. 12 Փետրուար – Ա. օր Մեծի Պահոց:

Գշ. 13 Փետրուար – Բ. օր Մեծի Պահոց:

Ղշ. 14 Փետրուար – Գ. օր Մեծի Պահոց: ՏԵԱՌՆԸՆԴԱՌԱԶ: Տօն քառասնօրեայ գալստեանն Քրիստոսի 'ի տաճարն:

Եշ. 15 Փետրուար – Դ. օր Մեծի Պահոց:

Ուրբ. 16 Փետրուար – Ե. օր Մեծի Պահոց:

Շբթ. 17 Փետրուար – Զ. օր Մեծի Պահոց: Տօն Սրբոյն Թէոդորոսի զօրավարին:

Կիր. 18 Փետրուար – Է. օր Մեծի Պահոց: Բ. Քառասնորդաց: ԱՐՏԱՔԱՄԱՆ:

Բշ. 19 Փետրուար – Ը. օր Մեծի Պահոց:

Գշ. 20 Փետրուար – Թ. օր Մեծի Պահոց:

Ղշ. 21 Փետրուար – Ժ. օր Մեծի Պահոց:

Եշ. 22 Փետրուար – ԺԱ. օր Մեծի Պահոց:

Ուրբ. 23 Փետրուար – ԺԲ. օր Մեծի Պահոց:

Շբթ. 24 Փետրուար – ԺԳ. օր Մեծի Պահոց: Տօն Սրբոցն՝ Կիւրղի Երուսաղեմայ Հայրապետին, եւ միւս Կիւրղի Եպիսկոպոսին եւ մօրն նորա Աննայի:

Կիր. 25 Փետրուար – ԺԴ. օր Մեծի Պահոց: Գ. Քառասնորդաց: ԱՆԱՌԱԿԻՆ:

Բշ. 26 Փետրուար – ԺԵ. օր Մեծի Պահոց:

Գշ. 27 Փետրուար – ԺԶ. օր Մեծի Պահոց:

Ղշ. 28 Փետրուար – ԺԷ. օր Մեծի Պահոց:

Եշ. 29 Փետրուար – ԺԸ. օր Մեծի Պահոց:

ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Ինչ ըսել է Ամենասուրբ Երրորդութիւն:

Հայր Աստուած, Որդի Աստուած, Սուրբ Հոգի Աստուած, երեքը միասին կը կոչուին **ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ:**

Ա. Ներսէս Շնորհալի Հայրապետը ինչ կ'ըսէ Երրորդութեան մասին:

Պէտք է, որ Քրիստոսի երկրպագողներ եւ Ամենասուրբ Երրորդութեան անունով մկրտուածներ խոստովանին, թէ Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ երեք անձնաւորութիւնները համագոյ են:

Ինչ կը նշանակէ համագոյ:

Համագոյ կը նշանակէ միեւնոյն գոյութիւնը ունեցող. հետեւաբար՝ զատ զատ երեք աստուածներ չեն Հայր, Որդի եւ Սուրբ Հոգի, այլ Մի (մէկ) Աստուած: Շնորհալի Հայրապետ կ'ըսէ. Մի բնութիւն, մի աստուածութիւն, մի իշխանութիւն, համապատիւ եւ զուգափառ: Մէկէ մը չեն եղած (ստեղծուած), սկիզբ եւ վերջ չունեցող, այսինքն՝ յաւիտենական:

Երբ ծնունդ կ'ըսուի, պէտք չէ իմանալ մարդոց ծննդեան սովորական կերպերը. Այլ՝ ինչպէս լոյսէ լոյս կը ծնի կամ կրակէ կրակ, եւ կամ թէ, քիչ շատ հեռաւոր օրինակով մը, մեր միտքէն (ուղեղէն) ծնած խօթ:

Հոգին կը բխի Հօրմէն, փառակից է Որդիին եւ կատարեալ Աստուածէ Հօր եւ Որդիի նման:

Ասոնք դժուար եւ անիմանալի բաներ են. ինչպէ՞ս կարելի է ըմբռնել:

Այո, դժուար են մեր միտքերուն համար. Բայց հաւատացեալ մարդու համար դժուար չեն. Որովհետեւ հաւատքով միայն կ'ըմբռնուին այսպիսի խրթին խնդիրներ: Ա. Ներսէս Շնորհալի կ'ըսէ. «Անհասկնալի հասկնալու միակ միջոցը ուրիշ բան չէ, բայց եթէ հաւատալ Սուրբ Գիրքի մէջ ըսուածներուն»:

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ
ԲԱՐԳԷՆ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ

Ազգային Առաջնորդարան
Armenian Prelacy of Canada
Prélature Arménienne du Canada

514-856-1200
prelacy@armenianprelacy.ca
www.armenianprelacy.ca

Խմբագիր՝ Հոգեշնորհ Տ. Յակոբ Վրդ. Եագուպեան
3401 Olivar Asselin Montréal, Quebec H4J 1L5